

Śaraṇagati

BR. 34

SRAVANA, 06.12.13.

VAŽNA ODLUKA

Iskreli sluga Gospodina odlučio je da će život posvetiti služnji. Mislim da je to jako važna odluka. Većina nas odlučila je: „Svoj ću život posvetiti vlastitom zadovoljstvu i sreći.“ Ali, kako godine prolaze, sve više počinjemo shvaćati da je život posvećen isključivo vlastitoj sreći i vlastitom zadovoljstvu beznačajan.

Razmislite o tome: mislite li ikada na pokušaje drugih uvjetovanih duša da pronađu sreću? Je li to uopće važna tema? Je li zanimljiva? Ako malo bolje razmislimo, uvidjet ćemo da su svi napori u tom smjeru posve beznačajni. Ljudi obično misle da se cijeli svijet vrti oko njih! Stavljaju sebe u središte i čine sve samo kako bi ostvarili vlastite interese. No nije li to nešto potpuno nevažno, beznačajno? Nije li to posve dosadno?

Razmislimo sada o sebi. Ako ovako razmišljamo – „Kako mogu biti sretan?“ – učlanjujemo se u klub dosadnih ljudi koji vode dosadan, beznačajan život temeljen na iluziji da je ovaj svijet namijenjen tome da njih učini sretnima i ispuni njihova očekivanja. No nije tako. Mi se ne nalazimo u središtu svijeta. Naša su sreća i nesreća ono što samo naš lažni ego shvaća ozbiljno, ali što nema baš nikakvu vrijednost. To je samo nešto što nas zahvaća prema zakonima karme. Zašto biti upleten u to?

Ono što zapravo životu daje smisao jest prilika da napravimo neku *sevu*, službu. Ako u tome uspijemo, u svemu ćemo osjećati dodir Kṛṣṇe, dodir duhovnog učitelja, dodir Kṛṣṇinih *bhakta* – naš će život doživjeti preobražaj.

Tek kada sebe maknemo iz središta i ondje stavimo službu za Božansku Osobu, naš život postaje koristan i doživljava preobražaj. Maknite sebe iz središta i ondje stavite Gospodina!

◉ iz predavanja Śacīnandane Swamija u Vṛndāvani, Indija, jesen, 2011.

OVAJ JE ŽIVOT ZA TEBE, KRŠŃA

Jednom prilikom, dok sam s prijateljem i nekolicinom *bhakta* hodao selima Vraje, vidjeli smo skupinu mladih seoskih djevojaka kako na glavi nose posude s vodom. Pitali smo se kako održavaju ravnotežu noseći tako čak i do tri posude, a u isto vrijeme hodajući i šaleći se. Upitao sam ih to preko prevoditelja i jedna je djevojka odgovorila: „Samo moraš upamtiti da ti se na glavi nalazi posuda s vodom. Ne možeš, na primjer, odjednom leći, no možeš činiti druge stvari sve dok si svjestan da ti se posuda nalazi na glavi.“ Kako lijep odgovor!

Na isti način, sve dok smo svjesni prisutnosti Kṛṣṇe – što se naziva svjesnost Kṛṣṇe – možemo se opušteno kretati kroz život. Ali čim zaboravimo da je Kṛṣṇa ondje, naš se život *‘prolije po nama i smoćimo se’*. Nismo li svi to iskusili?

Tako bi *bhakta* trebao kroz život ići na način da se uvijek sjeća Kṛṣṇe. Kṛṣṇa je rekao Arjuni: „Dragi Moj Arjuna, trebaš se boriti, i trebaš uvijek misliti na Mene.“ To je nešto što svi moramo uvježbati. Najbolji način za uvježbavanje svjesnosti o tome da je Kṛṣṇa svugdje prisutan jest taj da se prije nego započnemo neku djelatnost prisjetimo: „Ovo ću učiniti za Kṛṣṇu“.

Ovaj poznati stih iznosi istu zamisao:

*kāyena vācā manasendriyair vā
buddhyātmanā vānusr̥ta-svabhāvāt
karoti yad yat sakalaṁ parasmai
nārāyaṇāyeti samarpayet tat*

„U skladu sa svojom prirodom, sve što osoba čini svojim tijelom, umom, osjetilima, inteligencijom ili pročišćenom svjesnošću, mora to ponuditi Vrhovnoj Osobi razmišljajući: ‘Ovo je za zadovoljstvo Gospodina Nārāyaṇe.’“ (Śrīmad-Bhāgavatam, 11.2.36)

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura, komentirajući ovaj stih, kaže da naše djelatnosti postaju čiste ako ih ponudimo Kṛṣṇi. I to se ne odnosi samo na obožavanje. On piše: „Baš kao što materijalistička osoba, počevši ujutro, obavlja različite djelatnosti kao što su mokrenje, izbacivanje stolice, ispiranje usta, četkanje zubi, kupanje, gledanje, slušanje i govorenje, u svrhu dostizanja materijalne sreće, i obavlja rituale za obožavanje devatā i predaka, tako i *bhakta* čini sve te djelatnosti kao službu za Gospodina.“ Dru-gim riječima, trebali bismo uključiti Kṛṣṇu u sve aspekte našeg svakodnevnog života. Tada će naše djelatnosti, čak i one obične, postati pročišćene.

Prekrasan primjer s tim u vezi jest sveta rijeka Gaṅgā. Iako se u nju ispuštaju otpadne vode i bacaju druge prljave stvari, smatra se da je Gaṅgā uvijek čista. To je zato što nečiste stvari postaju čiste u dodiru s čistom Gaṅgom. Na isti način čak i obične djelatnosti – koje se mogu usporediti s nečistim otpadnim vodama koje se ulijevaju u Gaṅgu – postaju čiste kada se obavljaju s razumijevanjem: „Nudim ovaj život Tebi, Kṛṣṇa.“ One postaju čiste u dodiru s čistim. Često se ova poanta ne naglašava dovoljno, ali važno je da je praktikanti *bhakti-yoge* razumiju. Naravno, mi Kṛṣṇi nudimo obožavanje, nudimo Mu naše mantranje Svetih Imena i naš ples. Ali također bismo trebali biti svjesni Kṛṣṇe tijekom cijelog dana nudeći Mu sve naše djelatnosti, uz shvaćanje da je sve namijenjeno našem Gospodinu.

☪ iz predavanja Śacinandane Swamija na Fruškoj Gori, Srbija, 8. srpnja, 2013.

MOŽEMO OČEKIVATI MILOST

Dobili smo Sveta Imena milošću Śrīla Prabhupāde i Śrī Caitanye Mahāprabhua, i stoga se nalazimo u iznimno sretnim okolnostima u kojima možemo očekivati milost. Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura kaže:

„Ajāmila je mantrao bez vjere – dok je umirao.

Što će se dogoditi onome tko mantra s vjerom?

Ajāmila je mantrao dok je umirao.

Što će se dogoditi onome tko mantra dok živi?

Ajāmila je mantrao zazivajući svoga sina.

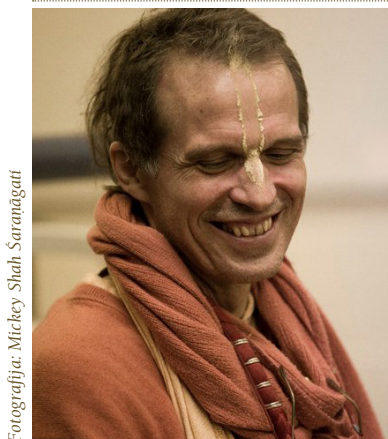
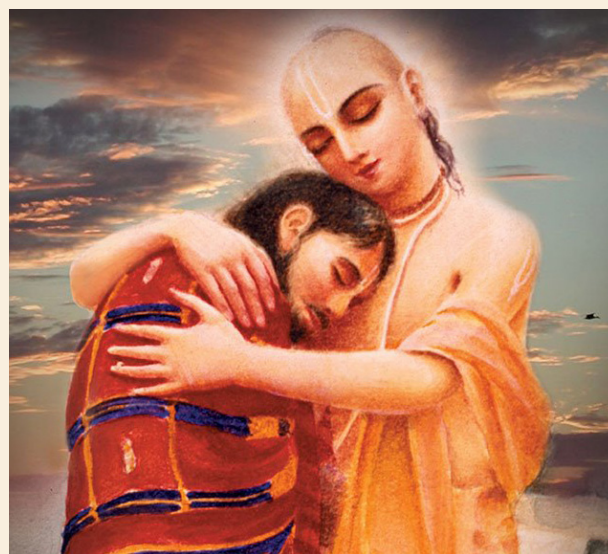
Što će se dogoditi onome tko mantra zazivajući Gospodina?

Ajāmila je bio iznimno grješan.

Što će se dogoditi ako bezgrješna osoba mantra?“

(Sārārtha-darśinī, 6.2.49, komentar)

☪ iz pisma Śacinandane Swamija, 2013.

Fotografija: Mīrcey Shahī Saramāgati

ŚACINANDANA SWAMI

seminari & događanja:

28. prosinca – 1. siječnja, Sanga Melā, Goloka Dhāma, Njemačka

17 – 19. siječnja, Yoga Expo, Munchen, Njemačka

8 – 10. veljače, Seminar, Zagreb, Hrvatska

11 – 13. veljače, Proslava Vyāsa-pūje, Zagreb, Hrvatska

više na: www.sacinandanaswami.com